

Αριθμ. αποφ. 1.130/2002

TO

**ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΜΗΜΑ Β' (Ακυρωτικό)**

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 6 Νοεμβρίου 2001, με την εξής σύνθεση: Χρήστος Πολίτης, Πρόεδρος Εφετών Δ.Δ., Ελένη Σουλιώτου και Αγγελική Μίντζια-Κερεστετζή, Εφέτες Διοικητικών Δικαστηρίων. Ως Γραμματέας έλαβε μέρος η δικαστική υπάλληλος Αικατερίνη Κιντώνη.

Για να δικάσει την από 5 Ιουνίου 2000 αίτηση του Ααντωνίου Μαρτίνη, κατοίκου Βόλου, ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Κωνσταντίνου Βασιλούδη.

Κατά του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, ο οποίος παραστάθηκε δια του Δικαστικού Αντιπροσώπου του ΝΣΚ Θωμά Καζάκου.

Με την αίτηση αυτή ζητείται η ακύρωση της της υπ' αρ. 14Α/2000 απόφασης του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου ανθυπαστυνόμων-Αρχιφυλάκων – Αστυφυλάκων Θεσσαλονίκης.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της έκθεσης της Εισηγήτριας Εφέτη Αγγελικής Μίντζια-Κερεστετζή.

Κατά την εκδίκαση της υποθέσεως το Δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο δικηγόρο του αιτούντος, ο οποίος ζήτησε την παραδοχή της αιτήσεως και τον εκπρόσωπο του Υπουργού, ο οποίος ζήτησε την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη, χωρίς τη συμμετοχή της Γραμματέως, που δεν κρίθηκε αναγκαία, και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα.

Σκέφθηκε κατά το Νόμο.

Με την κρινόμενη αίτηση, για την άσκηση της οποίας καταβλήθηκαν τα νόμιμα τέλη και το παράβολο (0906611/5.6.2000 διπλότυπο είσπραξης τύπου Β 'της Δ.Ο.Υ. Ενσήμων και Δικαστικών Εισπράξεων Θεσ/νίκης κα~~λ~~ ειδικό έντυπο παραβόλου) ,όπως αυτή συμπληρώθηκε με το από 18-10-2001 δικόγραφο προσθέτων λόγων , ο αιτών^α.αστυφύλακας, ζητά παραδεκτός να ακυρωθεί η 14Α/2000 πράξη (πρακτικό) του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου Ανθυπαστυνόμων-Αρχιφυλάκων-Αστυφυλάκων Θεσσαλονίκης, με την οποία ,ύστερα από απόρριψη ενδικοφανούς προσφυγής του κατά της 110/1-11-1999 απόφασης (πρακτικού) του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, του επιβλήθηκε η πειθαρχική ποινή της απόταξης.

Με το άρθρο 9 του π.δ. 22/1996 (φ. ΑΙ5) « Πειθαρχικό Δίκαιο αστυνομικού προσωπικού» ορίζεται στο άρθρο 9 ότι « 1. Τα πειθαρχικά παραπτώματα, τα οποία επισύρουν την ποινή της απόταξης είναι τα κατωτέρω περιοριστικά αναφερόμενα, ανεξάρτητα από το αξιόποινο ή όχι αυτών:α)..β)..γ)..δ)..ε) Η απείθεια ή η άρνηση εκτέλεσης διαταγής ανωτέρων που αφορούν την εκτέλεση υπηρεσιακών καθηκόντων, στ).. ζ).. η) Η αυθαίρετη

ο φύλλο της αποφ. 1.130/2002

απουσία τουλάχιστον επί πέντε (5) συνεχείς ημέρες ή δέκα (10) ημέρες συνολικά σ' ένα έτος.2...». Εξάλλου, με το άρθρο 50 του ίδιου π.δ/τος ορίζεται ότι «Περισσότερα πειθαρχικά παραπτώματα του ίδιου αστυνομικού, τα οποία διώκονται πριν εκδοθεί απόφαση για ορισμένα από αυτά, συνεκδικάζονται, εφόσον διαπράχθηκαν κατά την υπηρεσία του αστυνομικού στην Ελληνική Αστυνομία και επιβάλλεται ενιαία ποινή». Η προβλεπόμενη από την τελευταία αυτή διάταξη συνεκδίκαση είναι υποχρεωτική, εφόσον συντρέχουν οι τασσόμενες σ' αυτήν προϋποθέσεις, χάριν της πληρέστερης διερεύνησης του πραγματικού των υποθέσεων και επιμέτρησης της καταγνωστέας πειθαρχικής ποινής (πρβλ. Σ.τ.Ε. 1526/1975, 2123/1973, 3282/1972).

Στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: ① αιτών με την 244751/6/2-Θ/25-8-1999 διαταγή του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας παραπέμφθηκε στο Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο με το ερώτημα της απόταξης για τους λόγους που αναφέρονται σ' αυτήν. Το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο, με την 110/1-11-1999 απόφασή του επέβαλε στον αιτούντα την πειθαρχική ποινή της απόταξης, για τις διαλαμβανόμενες σ' αυτήν πράξεις και παραλείψεις του, που συνιστούν τα πειθαρχικά παραπτώματα της άρνησης εκτέλεσης διαταγής ανωτέρων του και αυθαίρετης απουσίας του κατά τη χρονική περίοδο 22-4-1999 έως και 30-4-1999, κατά παράβαση του άρθρου 9 (παρ. 1 εδάφ. έ και η') του π.δ/τος 22/1996. Ακολούθως, το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο Ανθυπαστυνόμων-Αρχιφυλάκων-Αστυφυλάκων με την προσβαλλόμενη απόφασή του (πρακτικό) απέρριψε την ενδικοφανή

προσφυγή που ο αιτών είχε ασκήσει κατά ~~εωτής~~ παραπάνω απόφασης του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, με την αιτιολογία ότι από την Ένορκη Διοικητική Εξέταση που διενεργήθηκε σε βάρος του, διαπιστώθηκε ότι με τις περιγραφόμενες σ' αυτήν πράξεις και παραλείψεις του υπέπεσε στα προαναφερόμενα πειθαρχικά αδικήματα της άρνησης εκτέλεσης διαταγής ανωτέρων του και αυθαίρετης απουσίας κατά παράβαση του άρθρου 9 (παρ. 1 εδάφ. ε' και η') του π.δ/τος 22/1996, για τα οποία και επέβαλε στον αιτούντα την πειθαρχική ποινή της απόταξης. Επιπροσθέτως, στις 5-10-1999, δηλαδή προτού εκδοθεί από το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο η πιο πάνω απόφαση, εκδόθηκε από τον Αστυνομικό Διευθυντή Κων/νο Σαρρή νέα διαταγή προς διενέργεια ένορκης διοικητικής εξέτασης σε βάρος του αιτούντος, κατ' άρθρο 27 του π.δ. 22/1996, με αντικείμενο τη βεβαίωση ίδιων πειθαρχικών παραπτωμάτων, λόγω της αυθαίρετης απουσίας του από το Επιτελείο της Α.Δ. Μαγνησίας και κατά τη μεταγενέστερη χρονική περίοδο 1-5-1999 έως 30-9-1999. Επακολούθησαν δε μετά την 244751/6/3-δ/13-12-1999 διαταγή του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας με την οποία ο αιτών παραπέμφθηκε εκ νέου στο Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο με το ερώτημα επίσης της απόταξης η 15/2000 απόφαση τούτου καθώς και η 56/2000 απόφαση του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου που εκδόθηκε κατόπιν ενδικοφανούς προσφυγής κατά της πρώτης, με τις οποίες επιβλήθηκε στον αιτούντα και πάλι η ποινή της απόταξης για τα διαλαμβανόμενα σ' αυτές πειθαρχικά παραπτώματα και συγκεκριμένα την άρνηση εκτέλεσης διαταγής ανωτέρων και την αυθαίρετη απουσία για 153 ημέρες κατά τη χρονική περίοδο 1-5-1999 έως 30-9-1999.

3ο φύλλο της αποφ. 1.130/2002

Ήδη, ο αιτών υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ακυρωτέα γιατί εκτός από την 244751/6/2-Θ725-8-1999 παραπεμπική διαταγή του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας με το ερώτημα της απόταξης για τα προαναφερόμενα πειθαρχικά παραπτώματα που ανάγονται στη χρονική περίοδο από 11-4 έως 29-4-1999 επακολούθησε νέα η 244751/6/3-δ713-12-1999 διαταγή του Αρχηγού με το ερώτημα επίσης της απόταξης για ίδια πειθαρχικά παραπτώματα, που διαλαμβάνονται σ' αυτήν (χρονικής περιόδου 1-5-1999 έως 30-9-1999), τα οποία φέρονται να τελέστηκαν στον ίδιο τόπο και χρόνο και έπρεπε κατά τις συνδυαζόμενες διατάξεις των άρθρων 7 και 50 του π.δ. 22/1996 να συνεκδικαστούν.

Με τα δεδομένα αυτά, ενόψει της προεκτιθέμενης διάταξης του άρθρου 50 του π.δ. 22/1996 κι εφόσον στην υποκείμενη περίπτωση συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις της συνεκδίκασης, που σύμφωνα με όσα έγιναν πιο πάνω ερμηνευτικούς δεκτά παρίσταται υποχρεωτική, αφού η διαταγή προς διενέργεια ένορκης διοικητικής εξέτασης-με την οποία κατ' άρθρο 22 του π.δ. 22/1996 οριοθετείται η έναρξη της πειθαρχικής δίωξης - για τα πειθαρχικά αδικήματα χρονικής περιόδου 1-5-1999 έως 30-9-1999 εκδόθηκε από τον Αστυνομικό Διευθυντή Σαρρή στις 5-10-1999, δηλαδή πριν από την έκδοση της 110/1-11-1999 απόφασης του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, η παράλειψη αυτής (συνεκδίκασης) παρόλο που είχε διατυπωθεί σχετικό αίτημα από τον αιτούντα (βλ. σχετ. σελ. 4 της προσβαλλόμενης απόφασης), άγει σε ακυρότητα της πειθαρχικής διαδικασίας.

(95H)

Κατ' ακολουθίαν, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση ακύρωσης, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη και να αναπεμφθεί η υπόθεση στη Διοίκηση προκειμένου αυτή να προβεί σε συνεκδίκαση των πειθαρχικών παραπτωμάτων για τα οποία εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση κι εκείνων για τα οποία ακολούθησαν οι 15/2000 και 56/2000 αποφάσεις των Πρωτοβάθμιου και Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου αντίστοιχα. Τέλος, πρέπει να διαταχθεί η απόδοση του παραβόλου και να απαλλαγεί το καθού, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων, από τη δικαστική δαπάνη του αιτούντος (άρθρα 4 παρ.1 του ν.702/1977 και 39 παρ.I, εδάφ. β' του π.δ/τος 18/89).

Με τις σκέψεις αυτές

-Δέχεται την αίτηση ακύρωσης και τους πρόσθετους λόγους αυτής.

-Ακυρώνει την 14A/2000 πράξη (πρακτικό) του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου Ανθυπαστυνόμων-Αρχιφυλάκων-Αστυφυλάκων Θεσσαλονίκης.

-Αναπέμπει την υπόθεση στη Διοίκηση να ενεργήσει τα νόμιμα, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο σκεπτικό.

-Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου.

Θεωρήθηκε
τη Θεσ/νίκη αιτούντος.
στις....2.12.02
Ι Εισηγήτρια
Α.Μιχλικ

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στη Θεσσαλονίκη στις 14

Μαΐου 2002 και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού στις 31 Μαΐου 2002.

